Δ' Ἔτος. Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἀπριλίου Παρασκευῇ 1902 Ἀριθ. 159

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι . . . . . Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς . . . . . Δρ. χρ 10

Ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἑκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπρίδην, δικηγόρον
Ὁδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 4 Ἀπριλίου 1902.

Ἡ ἐγκριτωτάτη ἑλβετικὴ «Ἐφημερὶς τῆς Λωζάννης», ἧς πλέον ἢ ἅπαξ κατεχωρίσαμεν τὰς περὶ τῶν ἀνατολικῶν πραγμάτων σοφὰς καὶ ἀμεροληπτους γνώμας, ἔν τινι τῶν τελευταίων αὐτῆς φύλλων τοῦ Μαρτίου καταχωρίζει ἐμβριθῆ περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἐπιστολὴν τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν ἀνταποκριτοῦ αὐτῆς. Ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ ἐπαναλαμβάνονται αἱ σοφαὶ συμβουλαὶ τῆς φιλελευθέρας ἐφημερίδος περὶ ὁμονοίας τῶν λαῶν τῆς ἰλλυρικῆς χερσονήσου πρὸς λύσιν τοῦ ἀνατολικοῦ προβλήματος, ὁμονοίας, ἥτις θὰ καθίστα περιττὴν πᾶσαν παρέμβασιν τῶν μεγάλων Δυνάμεων καὶ ἥτις θὰ ἀπήλλασσεν ἐν βραχυτάτῳ τὴν ἀνατολικὴν Εὐρώπην ἀπὸ τοῦ στίγματος τῆς ἐν αὐτῇ παρουσίας τῶν Τούρκων.

Ἀλλ' εἶναι δυνατὴ ἡ ὁμόνοια αὕτη; Τοὺς δισταγμοὺς ἡμῶν τούτους διατυπωθέντας ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τοῦ «Ἀγῶνος» ἀντιγράφουσα ἡ ἀξιολογωτάτη ἑλβετικὴ ἐφημερὶς φαίνεται παραδεχομένη, ὅτι ἂν μὴ ἀδύνατος, δυσχερεστάτη αὐτόχρημα κατέστη πᾶσα συνεννόησις τῶν λαῶν τῆς Ἰλλυρικῆς χερσονήσου.

Περὶ τούτου νῦν δὲν ὑπάρχει ἀμφισβήτησις ἐν τῇ κοινῇ τῆς Εὐρώπης γνώμῃ. Ἀλλ' ἡ κοινὴ τῆς Εὐρώπης γνώμη παθαίνεται ἄλλην ὀλεθριωτάτην πλάνην καὶ τῆς πλάνης ταύτης δὲν φαίνεται ἀμέτοχος ἡ «Gazette de Lausanne».

Δὲν κατενοήθη εἰσέτι ἐν Εὐρώπῃ — ἴσως διότι θεωρεῖται ἀπίστευτος ἡ ἀτιμία αὕτη — καὶ μετὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου ἐν Βουκουρεστίῳ προπέρυσιν ἐκτυλιχθεῖσαν δίκην, ἐξ ἧς ἐκινδύνευσαν αἱ εἰρηνικαὶ Ρωμουνίας καὶ Βουλγαρίας σχέσεις, ὅτι αἱ δολοφονίαι τῶν Ἑλλήνων ἐν Μακεδονίᾳ δὲν εἶναι ἀποκλειστικὸν ἔργον τῶν συρφετῶν, οὓς ἐκ παντὸς βουλγαρικοῦ καπηλείου περισυλλέγει ὁ Σαράφωφ, ἀλλ' εἶνε μελέτημα, οὗ τὴν ἐκτέλεσιν ἐγκρίνει καὶ σκέπει ἡ πολιτικὴ αὐτῆς τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως.

Ὄχι ἡ Εὐρώπη μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡ Ἀμερικὴ ἤδη γινώσκει, ὅτι τῶν ληστρικῶν στιφῶν τῶν λυμαινομένων τὴν Μακεδονίαν ὑπὲρ τῆς βουλγαρικῆς ἐλευθερίας τὸ στραταρχεῖον ἑδρεύει ἐν Σοφίᾳ, ἐκεῖθεν δὲ ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ ἐκδίδονται τὰ στρατιωτικὰ παραγγέλματα τίς πρέπει νὰ φονευθῇ ἐν Μακεδονίᾳ, τίς πρέπει νὰ ψηθῇ ζῶν, τίς νὰ αἰχμαλωτισθῇ, τίνα σχολεῖα νὰ πυρποληθῶσι καὶ τίνες ἐκκλησίαι τῶν Ἑλλήνων νὰ ἀνατιναχθῶσιν εἰς τὸν ἀέρα. Ἀγνοεῖ ὅλα ταῦτα ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις; Πιστεύεται ἐν Εὐρώπῃ, ὅτι ἀληθῶς ἀγνοεῖ ταῦτα μετὰ τὰς σφοδρὰς διακοινώσεις τῆς Ῥωμανίας, τῆς Τουρκίας, τῆς Ἀμερικῆς τελευταῖον; Καὶ ἀφ' οὗ κατέμαθε τὸν σκοπὸν, δι' ὃν ὑφίσταται ἡ βδελυρὰ σπεῖρα τῶν δολοφόνων καὶ ἐκβιαστῶν ἡ τὴν ἕδραν αὐτῆς πήξασα ἐν αὐτῇ τῇ πρωτευούσῃ τῆς Βουλγαρίας, ἴσως παρὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν αὐτῆς, τί ἔπραξε πρὸς ἐκρίζωσιν τοῦ κακοῦ, τί πράττει, ὅπως ἀποπλύνῃ ἀφ' ἑαυτῆς τὸ ὄνειδος, ὅπερ οὐδέποτε ἐβάρυνε κυβέρνησιν χριστιανικοῦ κράτους, ὅτι εἶναι συνεργὸς τῶν δολοφόνων;

Ἡμεῖς θὰ εἴπωμεν τί πράττει! Καταβάλλει πλέον τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν κατ' ἔτος πρὸς μισθοδοσίαν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Βουλγάρων διδασκάλων ἱερέων καὶ ἀρχιερέων, *ὧν οὐδεὶς ὁ μὴ ὢν μέλος τοῦ βουλγαρικοῦ κομιτάτου* (ἑνὸς τῶν ἀρχιερέων τούτων τὴν κατάφωρον ἐνοχὴν ἀπέδειξαν προσφάτως οἱ Τοῦρκοι καὶ ἐξεδίωξαν αὐτὸν τῆς ἐπαρχίας του). Ἀνέχεται καὶ προστατεύει διοργανώσεις ἑορτῶν καὶ πανηγύρεων πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τοῦ βουλγαρικοῦ κομιτάτου, εἰς ἃς ὄχι μόνον ἀναφανδὸν μετέχουσι δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ, ἀλλὰ καὶ ὑποπίπτουσιν εἰς δυσμένειαν οἱ μὴ πρωτοστατοῦντες εἰς τὴν τοιαύτην πατριωτικὴν κίνησιν. Ὁ δυσπιστῶν περὶ τούτου δύναται νὰ παρακολουθήσῃ καὶ ἑνὸς μηνὸς βουλγαρικὰς ἐφημερίδας.

Ἀλλ' αἱ ἀποδείξεις αὗται δὲν ἐξαρκοῦσιν. Ὅσον ἁπταὶ καὶ κατάφωροι καὶ ἂν ὦσιν, ἀποβλέπουσι μόνον εἰς τὴν χονδροειδῆ ὄψιν τοῦ βουλγαρικοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς βουλγαρικῆς πολιτικῆς. Ἀλλ' ὑπάρχουσι καὶ λεπτότεραι ἔτι ἀποδείξεις.

Τὸ ὄργανον τοῦ κομιτάτου «Αἱ Μεταρρυθμίσεις» ὡς πρόγραμμα αὐτοῦ ἔθηκε τὴν εἰσαγωγὴν μεταρρυθμίσεων ἐν Μακεδονίᾳ καὶ τῷ νομῷ τῆς Ἀδριανουπόλεως. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο συνέλαβεν ὡς ἐν παγίδι τὴν μείζονα μερίδα τῆς εὐπίστου κοινῆς γνώμης τῆς Εὐρώπης διὰ τῆς ἐντέχνου παραστάσεως, ὅτι οἱ γράφοντες τὰς Μεταρρυθμίσεις, Σαράφωφ καὶ Σα, δὲν θέλουσι τὴν προσάρτησιν τῆς Μακεδονίας καὶ τοῦ νομοῦ τῆς Ἀδριανουπόλεως εἰς τὴν Βουλγαρίαν, τοὐναντίον μάλιστα ἀποκρούουσιν αὐτὴν ἐπιμόνως. Ἔστιν ὅτε μάλιστα οἱ *Μεταρρυθμισταὶ* οὗτοι ὑποκρίνονται σφοδρὰν ἀγανάκτησιν κατὰ τῆς Βουλγαρίας, πολλάκις δὲ καὶ ὑβρίζουσιν αὐτὴν πρὸς τελείαν πλοκὴν τῆς κωμῳδίας. «Ἡ Μακεδονία διὰ τοὺς Μακεδόνας!» φωνάζουσιν.

Ἀλλὰ τὴν χυδαίαν ταύτην κοινοτοπίαν «Ἡ Μακεδονία διὰ τοὺς Μακεδόνας» οὐδεὶς ἠθέλησε νὰ ἐξελέγξῃ ἐν Εὐρώπῃ καὶ οὐδεὶς ἠθέλησε νὰ διΐδῃ ἐν αὐτῇ τὸ κοινὸν πρόγραμμα τοῦ τε Σαράφωφ καὶ τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως, τὸ πρόγραμμα τῆς ἀνιδρύσεως δευτέρας Ἀν. Ῥωμυλίας, τὸ πρόγραμμα, εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ὁποίου μετὰ τοσαύτης τρυφερότητος ἀποβλέπουσι καὶ κύκλοι μεγάλοι πέραν τῆς βουλγαρικῆς ἡγεμονίας κείμενοι μὴ διστάζοντες νὰ παρέχωσι καὶ τὴν κραταιὰν αὐτῶν συνδρομὴν εἰς τοὺς μυσαρωτάτους τῶν ἐν Μακεδονίᾳ φόνων ἐργάτας.

Ἀλλὰ τί ζητεῖ ἄλλο ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις ἢ τὰς μεταρρυθμίσεις ταύτας; Τί ἄλλο ἐπιζητεῖ ἑκάστοτε διὰ τῶν πρὸς τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Εὐρώπην διακοινώσεών της περὶ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ ἀνωμάλου καταστάσεως, ἢν τοσοῦτον ἐπιτηδείως κατώρθωσε νὰ δημιουργήσῃ διὰ τοῦ βδελυροῦ κομιτάτου, ἢ τὰς ὑπὸ οἱοῦτον πνεῦμα μεταρρυθμίσεις; Ἂν ἦσαν εἰλικρινεῖς καὶ δὲν ἦσαν μόνον Βούλγαροι οἱ γράφοντες τὰς *Μεταρρυθμίσεις*, ἢ διεπνέοντο ὑπὸ τοῦ πόθου νὰ ἴδωσι τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν Χριστιανῶν ἀπὸ τῆς τουρκικῆς τυραννίας διὰ τί τότε εἰς τὸ μεγαλεπήβολον πρόγραμμα τῶν μεταρρυθμίσεων δὲν περιελάμβανον καὶ τοὺς Ἀλβανοὺς καὶ τοὺς Ἕλληνας τῆς Θράκης καὶ τῆς Ἠπείρου, ἀφ' οὗ τοσοῦτον γενικὸν εἶναι τὸ φιλελεύθερον αἴσθημά των, ὥστε νὰ φροντίζωσι περὶ ὅλων τῶν Μακεδόνων, Σέρβων δῆλ. Βουλγάρων, Τούρκων, Ἀλβανῶν καὶ Ἑλλήνων; Διὰ τί μόνον διὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ μόνον διὰ τὸν νομὸν Ἀδριανουπόλεως, ἀκριβῶς διὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα, ὑπὲρ ὧν περιώρισαν τὰς φροντίδας των Βουλγαρία καὶ Ῥωσία;

Τὴν ἀποτρόπαιον καὶ κατάδηλον ταύτην συνενοχὴν τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως εἰς τὰς μυσαρότητας τοῦ κομιτάτου ἔχομεν καθῆκον οἱ Ἕλληνες νὰ στιγματίσωμεν ἐνώπιον ὅλου τοῦ κόσμου, διότι δι' αὐτῆς ἀπειλεῖται ὅ,τι οὐδ' οἱ Τοῦρκοι ἐτόλμησαν, ἡ φυλετικὴ ἀτομικότης τῶν Ἑλλήνων ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἡ ἐλευθέρα λατρεία τῆς θρησκείας καὶ τῆς γλώσσης τῶν πατέρων ἡμῶν. Ἀμφότερα ταῦτα κινδυνεύουσι — ἀπὸ τῶν Βουλγάρων — καὶ πρὸς ἐχθροὺς τοιούτους πᾶσα συνεννόησις καθίσταται ἀληθῶς ἀδύνατος. Ὅταν προαχθῇ καὶ παρὰ τοῖς Βουλγάροις τὸ αἴσθημα τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας, τότε καὶ μόνον εἶναι δυνατὸν καὶ πρέπον νὰ γίνῃ κοινὸς μετ' αὐτῶν λόγος περὶ ἐλευθερίας τῶν ἀλυτρώτων Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων, διότι τὴν ἐλευθερίαν καὶ τῶν ἄλλων τυραννουμένων σήμερον ἀδελφῶν ἡμῶν ἐννοοῦμεν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες νὰ ἀποκτήσωμεν, ὡς ἀπεκτήσαμεν τὴν ἐλευθερίαν τῆς μικρᾶς ταύτης γωνίας, οὔτε διὰ φόνων, οὔτε δι' ἐμπρησμῶν, οὔτε αἰχμαλωτίζοντες γυναῖκας πρὸς λήστευσιν.

Η 25 ΜΑΡΤΙΟΥ 1902

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ Κου ΣΠ. ΛΑΜΠΡΟΥ

Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου

(Ἴδε προηγούμενον φύλλον).

Ἡ καρτερικὴ πεποίθησις εἰς τὴν τοιαύτην ἀθανασίαν, ἡ ἀκράδαντος προσήλωσις εἰς τὸν νόμον τῶν πατέρων, ἰδοὺ οἱ λόγοι οἱ ἀποστήσαντες τὸν Βυζαντῖνον βιβλιογράφον ἀπὸ τῶν τειχῶν καὶ τοῦ στρατοπέδου, οἱ ἐγκλείσαντες τὴν καλογραῖαν εἰς τὴν κέλλαν αὐτῆς. Ἀλλ' ὑπὸ ἄλλους ὅρους ἀνεμένομεν νὰ ἴδωμεν τὸν λόγιον ἀποπτύοντα τὸν κάλαμον αὐτοῦ καὶ τὰς δέλτους καὶ σπεύδοντα παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ μαχομένου βασιλέως του, ὑπὸ ἄλλους ὅρους ἀνεμένομεν νὰ ἴδωμεν τὴν καλογραῖαν ἐπὶ τῆς στέγης μιᾶς τῶν οἰκιῶν τῶν ἐγγὺς τῶν τειχῶν, κατακρημνίζουσαν κεράμους ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῶν εἰς τὴν πόλιν εἰσελαυνόντων πολεμίων, ὡς ἡ ἀρχαία ἐκείνη Ἀργεία ἡ φονεύσασα διὰ κεραμίδος τὸν Πύρρον τὸν ἀνταγωνιζόμενον πρὸς τὸν υἱὸν ἑαυτῆς ἢ κείρουσαν τὴν κόμην αὐτῆς, ὡς αἱ ἀρχαῖαι γυναῖκες τῶν Καρχηδονίων, ὅπως χρησιμεύσῃ εἰς κατασκευὴν σχοινίων ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς πιπτούσης πατρίδος. "Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην" εἶπεν ἀληθῶς ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν θεραπευθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ γυναῖκα, ἀλλ' οὐδείς ποτε θεὸς ἢ δαίμων ἔδωκεν εἰς ἔθνη ἀγωνιζόμενα τὸν ἔσχατον ὑπὲρ ὑπάρξεως ἀγῶνα τὴν ὑποθήκην νἀναμένωσι τὰ πάντα ἄνωθεν, νὰ αἰσιοδοξῶσιν ἀναθέτοντα τὴν ἰδίαν διάσωσιν εἰς τὴν πεποίθησιν τῆς ἀπὸ τοῦ παρελθόντος δόξης. Ἡ πίστις εὐλογεῖ τὸν ἀγωνιζόμενον, δὲν ἀρκεῖ νὰ σώσῃ τὸν ἀπρακτοῦντα. Καὶ εἶχον δίκαιον οἱ ἀρχαῖοι λέγοντες· Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνει. Ἡ ἱστορία διδάσκει καὶ ποδηγετεῖ τὸν φρονηματίαν, ἀλλ' αἱ μαρανθεῖσαι δάφναι τοῦ παρελθόντος δὲν μεταβάλλονται ὡς ἐκ θαύματος εἰς χλωρὰς, ὅταν μαδῶσιν αὐτὰς χεῖρες ἀργαί. Καὶ ὁσάκις μὲν ὁ ἑλληνισμὸς εἶχετο τῶν ἀξιωμάτων τούτων, περιέστεψε τὸ μέτωπον αὐτοῦ ἡ νίκη, ἀλλ' ὁσάκις ἐγείνεν ἐπιλήσμων αὐτῶν, ἐθρήνησε πικρῶς.

Ἐνίκησαν οἱ Ἀθηναῖοι ἐν Μαραθῶνι καὶ ἐχάρησαν φανταζόμενοι, ὅτι συνηγωνίζετο μετ' αὐτῶν ὁ τραγόπους Πὰν καὶ ὁ ἥρως Ἐχετλαῖος, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν κτηνοτρόφων καὶ τῶν ἀροτριώντων ἀγροτῶν τῆς Ἀττικῆς, διότι οἱ εὐλαβεῖς ἐκεῖνοι κτηνοτρόφοι καὶ ἀγρόται ἠγωνίσθησαν αὐτοὶ ἐναντίον τῶν Περσῶν ἐκθύμως ὑπὸ τὴν σημαίαν καὶ μὲ τὴν προστασίαν τῶν πατρώων θεῶν. Ἐνίκησαν δὲ καὶ ἐχάρησαν ἐν Σαλαμῖνι, διότι δὲν ἠρκέσθησαν εἰς τὴν συμμαχίαν τοῦ Αἰακοῦ καὶ τῶν Αἰακιδῶν, ὧν τἀγάλματα ἔφερον ἐξ Αἰγίνης, ἀλλ' ἐπέδειξαν αὐτοὶ τὸν ἀπαράμιλλον ἐκεῖνον ἡρωισμὸν τὸν ἀγαγόντα εἰς τὴν πολύκροτον νίκην. Ἐθριάμβευσε δ' ὁ βυζαντιακὸς ἑλληνισμὸς ἐναντίον τῶν πολιορκούντων τὴν Κωνσταντινούπολιν Ἀβάρων, διότι δὲν περιωρίσθη ἀγωνιζόμενος ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς ἀχειροποιήτου εἰκόνος τῆς Θεοτόκου, οὐδ' ἀνέμεινε τὰ πάντα ἐκ τῆς Παρθένου, ἣν ἐφαντάζετο συμμαχοῦσαν μετὰ τοῦ στόλου καὶ βυθίζουσαν τὰ σκάφη τῶν πολεμίων, ἀλλ' ἠδυνήθη νὰ ψάλλῃ ἀκάθιστος ὁ νικητὴς λαὸς τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ἀφ' οὗ πρῶτον διημφισβήτησε γειναίως πρὸς τοὺς βαρβάρους τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ἣν δὲν ἤθελε νὰ ἴδῃ δουλουμένην, καὶ ἀφ' οὗ αὐτὸς ὁ πατριάρχης Σέργιος, τῶν ἱεραρχῶν ὁ πρῶτος, ἀλλὰ καὶ ὁ πρῶτος τῶν μαχητῶν, δὲν ὤκνησε καὶ αὐτὰ τῶν ἱερῶν ναῶν τὰ σκεύη νὰ μετασκευάσῃ εἰς ὅπλα χάριν τῆς κινδυνευούσης πατρίδος. Καὶ πάλιν δ' ἔπειτα ἡ ἐκκλησία ἔσωσε τὸ ἔθνος διὰ τῶν ἀπὸ τῶν ἱερῶν σκευῶν ληφθέντων χρημάτων, ὅτε Ἀλέξιος ὁ Κομνηνὸς ἐνίκησε τοὺς Νορμαννοὺς δι' αὐτῶν ἅμα καὶ τῆς ἀνδρείας τῶν στρατηγῶν αὐτοῦ καὶ προκινδυνεύσας τῆς πατρίδος αὐτὸς ἐν τοῖς πρώτοις ὡς ἀκαταπόνητος ἅμα στρατηγὸς καὶ καρτερικὸς στρατιώτης. Οὐδ' ἐσταύρωσεν ἔπειτα ὁ ἱπποτικὸς ἐκεῖνος αὐτοκράτωρ μικροψύχως τὰς χεῖρας, ὅτε, ἀγωνιζόμενος πρὸς τοὺς Πατζινάκας, ἀπέβαλε καὶ αὐτὸ τὸ ὠμόφορον τῆς Παναγίας, ὅπερ κρατῶν δίκην σημαίας προηγεῖτο τῆς στρατιᾶς, ἀλλ' ἀνδρωθεὶς ἐνίκησε τοὺς τέως νικητὰς καὶ κατέβαλε διὰ τῶν ὅπλων τοὺς πολεμίους τοῦ Βυζαντίου.

Ἀλλ' ἐθρήνησεν ὅμως ἡ Ἑλλὰς τὴν ὑποδούλωσιν αὐτῆς ὑπὸ τοὺς Ῥωμαίους, ὅτε ὁ τελευταῖος στρατηγὸς τῶν Ἀχαιῶν, ὁ Δίαιος, μετὰ τὴν ἀτυχῆ παρὰ τὴν Λευκόπετραν μάχην φυγὼν εἰς τὴν πάτριον Ἀρκαδίαν ὑπέλαβεν, ὅτι ἐκπληροῖ τελείως τὸ πρὸς τὴν Ἑλλάδα καθῆκον φονεύων τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ διὰ τῆς αὐτοκτονίας προσφέρων ἑαυτὸν ἱλαστήριον θῦμα εἰς τοὺς πατρίους θεούς. Ματαία καὶ ἄνανδρος θυσία, ἀναξία τῶν θεῶν τῆς Ἑλλάδος. Οἱ ἀθάνατοι δὲν ἤθελον τὴν ἄσκοπον χύσιν τοῦ αἵματος ἐκείνου τοῦ ἐκρεύσαντος ἀπὸ ψυχῆς λιποθύμου, καὶ τὸ καθῆκον τοῦ Διαίου ἦτο νὰ πέσῃ ἐκεῖ ὅπου εἶχε τάξει αὐτὸν ἡ ἑλληνικὴ πατρὶς καὶ ἀγωνισθῇ πρὸς διάσωσιν τῆς Κορίνθου, εἰς ἣν εἰσήλαυνε νικητὴς ὁ ὕπατος τῶν Ῥωμαίων. Αἱ δὲ φλόγες τῆς πυροληθείσης ὑπὸ τοῦ Μομμίου Κορίνθου αἱ ὑπὸ τὸν ἦχον τῶν πολεμικῶν σαλπίγγων τοῦ νικητοῦ ἀναδίδουσαι τὰς πυρίνους αὐτῶν γλώσσας οἰονεὶ συναπετέφρουον μετὰ τῆς Κορίνθου αὐτὴν τὴν ἐλευθερίαν τῶν Ἑλλήνων, ἣν δὲν ἠδυνήθησαν νὰ σώσωσι σκαιῶς μεγαλαυχοῦντες, ἀλλ' ἀτάνδρως πολεμοῦντες οἱ τελευταῖοι τῶν Ἀχαιῶν.

Καὶ ἐθρήνησαν ἔπειτα ὁμοίως αἱ Ἀθῆναι τὴν ἅλωσιν αὐτῶν καὶ δῄωσιν ὑπὸ τοῦ Σύλλα, ὅτε οἱ πρεσβευταὶ τῶν πολιορκουμένων Ἀθηναίων ἐνόμισαν, ὅτι ἡ πόλις ἠδύνατο νὰ σωθῇ διὰ μόνων τῶν προγόνων, καὶ σεμνολογούμενοι ὑπεμίμνησκον τὸν ἀγέρωχον Ῥωμαῖον τὸν Θησέα καὶ τὸν Εὔμολπον καὶ τὰ Μηδικά. "Ἐπάρετε ὀπίσω αὐτοὺς τοὺς λόγους, εἶπε τότε ὁ Σύλλας εἰς τὰ μεγαλαυχοῦντα ἐκεῖνα ἐξαμβλώματα τῶν ἡρώων τοῦ παρελθόντος. Ἐπάρετε ὀπίσω αὐτοὺς τοὺς λόγους καὶ πηγαίνετε εἰς τὸ καλὸν, διότι ἐγὼ δὲν ἐπέμφθην ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων διὰ νὰ διδαχθῶ τὴν ἱστορίαν σας, ἀλλὰ διὰ νὰ ὑποτάξω τοὺς ἀποστάτας". Καὶ ἡ πόλις ἐκυριεύθη οἰκτρῶς, καὶ τὸ αἷμα ἔρρευσεν ἀπὸ τῶν περὶ τὴν ἀγορὰν τόπων μέχρι τοῦ Κεραμεικοῦ.

Θεωρῶ καθῆκον παντὸς Ἕλληνος ν' ἀναμετρῇ τὴν πάτριον ἱστορίαν ἐν ἡμέραις τοιαύταις οἷα ἡ σημερινή. Αἱ μεγάλαι ἐθνικαὶ πανηγύρεις ἔχουσι τότε μάλιστ' ἀξίαν, ὅταν διδασκώμεθα ἐκ τῶν ἐπιτυχιῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν παθημάτων τοῦ παρελθόντος. Καὶ τὸ παρελθὸν διδάσκει ἡμᾶς ἀκλονήτως, καθ' ἃ εἴδετε ἐκ τῶν προεκτεθέντων παραδειγμάτων, ὅτι ὁ ἑλληνισμὸς ἐμεγαλούργησε καὶ ἠνδραγάθησεν, ὁσάκις τὰς μεγάλας ἀναμνήσεις τῆς παροιχομένης δόξης καὶ τὴν ἀπὸ τῆς πατρίου θρησκείας ἐλπίδα συνέδεσε πρὸς ἰδίας ἑαυτοῦ θυσίας καὶ ἀνδραγαθίας· ὅτι δὲ πάντοτε, ὁσάκις ἀνέμενεν, αὐτὸς ἀδρανῶν, τὴν σύμπασαν σωτηρίαν ἀπὸ τῆς ἀλαζονικῆς πεποιθήσεως εἰς τοὺς προγόνους καὶ μόνων τῶν ἐλπίδων ἃς ἀνέθετεν εἰς τοὺς ῥεῖα ζώοντας Ὀλυμπίους ἢ τὸν θεὸν τῶν Χριστιανῶν, ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ὄχι ἡ νίκη καὶ τὸ μεγαλεῖον, ἀλλ' ἡ συμφορὰ καὶ ἡ καταισχύνη.

Τὴν μεγάλην ταύτην ἀλήθειαν ἔνόησεν ὅτε ἐδουλώθη τὸ ἔθνος. Ἐν ταῖς πικραῖς ἐκείναις ἡμέραις εἶδεν ὁ Ἕλλην καταρρέουσαν τὴν δόξαν τοῦ παρελθόντος, βεβηλουμένους τοὺς ναοὺς αὐτοῦ, ἀποτεφρουμένας τὰς οἰκίας, ἐρημούμενα τὰ χωρία, ἁρπαζόμενα τὰ παιδία, αἰσχυνομένας τὰς γυναῖκας, ποδοπατουμένην τὴν ἐλευθερίαν.

Ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ὀδύνης ἀνεπόλησε τοὺς ἀρχαίους χρόνους, καὶ ὁ διδάσκαλος ἐψιθύρισε τὰς σεληνοφώτους νύκτας κρυφὰ εἰς τὸ οὖς τοῦ δεδουλωμένου παιδίου ἐντὸς τοῦ μυστικοῦ σχολείου κάτωθεν τῆς εἰκόνος τῆς Παναγίας, κάτωθεν τῆς εἰκόνος τοῦ Ἐσταυρωμένου, ἣν ἐφώτιζε τὸ ἀμυδρὸν φῶς τῆς ἀνεσπέρου κανδήλας, ὅτι ὑπῆρχόν ποτε χρόνοι, καθ' οὓς ἦτο βασίλισσα τῶν ἐθνῶν ἡ Ἑλλὰς, ἧς τώρα τὸ μέτωπον καθήμασσε τὸ στέμμα τὸ ἀκάνθινον. Ἐδίδαξεν, ὅτι ἂν ἐπὶ τοῦ Ὀλύμπου διέτριβον οἱ ἀθάνατοι, πολὺ μᾶλλον αὐτῶν ἀθάνατος εἶχε στήσει τὸν θρόνον αὐτῆς ἐν αὐτῇ τῇ καρδίᾳ τῶν Ἑλλήνων ἡ θεὰ Ἐλευθερία. Ἔδειξεν εἰς τοὺς παῖδας τὴν θάλασσαν τῆς Σαλαμῖνος, τὸ πεδίον τοῦ Μαραθῶνος, τὸ ὄρος τῆς Βαλαθίστης, ὅπου ἐνίκησεν ὁ Βασίλειος τοὺς Βουλγάρους. Καὶ ἔδειξεν ἔπειτα ἐν ἀντιθέσει τὴν πύλην τοῦ Ῥωμανοῦ ὅπου ἔπεσεν ὁ Κωνσταντῖνος, τὴν ἡμισέληνον ἐπὶ τῆς Ἁγίας Σοφίας, τὸν τουρκικὸν μιναρὲν ὑψούμενον ὑπὲρ τὸ ἀέτωμα τοῦ Παρθενῶνος τοῦ Ἰκτίνου καὶ τοῦ Καλλικράτους, τοῦ Φειδίου καὶ τοῦ Περικλέους. Αἱ Ἀθῆναι καὶ τὸ Βυζάντιον, οἱ δύο πόλοι τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἀνεστήθησαν ζωντανοὶ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ὑποδούλου μαθητοῦ, ἀλλ' ὁ ὑπόδουλος διδάσκαλος δὲν εἶπεν εἰς αὐτόν· Σταύρωσον τὰς χεῖρας· θὰ σε σώσῃ ὁ Μιλτιάδης καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς, ὁ Ἡράκλειος καὶ Βασίλειος ὁ Βουλγαροκτόνος. Εἶπε μόνον· "Ἰδοὺ οἱ διδάσκαλοί σου καὶ διδάσκαλοί μου. ἐργασθῶμεν, ὅπως ἔλθῃ ἡ ὥρα νἀναδειχθῶμεν ἀντάξιοι αὐτῶν μαθηταί. Ὅταν ἔλθῃ ἐκείνη ἡ ὥρα καὶ ζωσθῇς σὺ τὸ ξίφος ὑπὲρ πατρίδος, θὰ σχίσω καὶ ἐγὼ τὸ βιβλίον τῆς ἱστορίας, καὶ εἰς τὰς σελίδας αὐτοῦ θὰ περιτυλίξω τὴν πυρῖτιν καὶ τὴν σφαῖραν, δι' ἧς θὰ πλήξω τὸ στῆθος τοῦ τυράννου".

Καὶ ὁ ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου, δούλειον περιβεβλημένος ῥάσον, ἐδάκρυεν ἐν τῇ λειτουργίᾳ βλέπων ἀμμάτους τὰς εἰκόνας τῶν ἁγίων, ὧν τὰς κόγχας εἶχε διατρυπήσει ἡ λόγχη τοῦ κατακτητοῦ, καὶ ἔτρεμεν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ὁ σταυρὸς ὁ ἄλλοτε νίκας τοῖς εὐσεβέσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος. Καὶ ὅτε ἀνεφώνει ἐν τῇ ἑβδομάδι τῶν Παθῶν, περιάγων τὸν Ἐσταυρωμένον, "Προσκυνοῦμέν σου τὰ πάθη, Χριστέ· δεῖξον ἡμῖν καὶ τὴν ἐνδοξόν σου ἀνάστασιν", ὁ ἐν παρίστατο πρὸ τῆς συγκεκινημένης αὐτοῦ ψυχῆς μόνον ὁ Ἐσταυρωμένος τοῦ Γολγοθᾶ, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐσταυρωμένος ἑλληνισμὸς, οὗ ἐμυρολόγει τὰ πάθη. Καὶ ὅτε μετέδιδεν ἔπειτα χαμόσυνος εἰς τοὺς πιστοὺς τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως, ἐσυμβολίζετο ἐν τῇ πατριωτικῇ αὐτοῦ καρδίᾳ τοῦ γένους ἡ μέλλουσα ἀνάστασις. Ἀλλὰ δὲν ἔλεγεν ὁ φιλόπατρις λευίτης μόνον "Πιστεύετε καὶ ἀναμένετε", ἀλλ' ἀνέμενε τὴν ὥραν νὰ γείνῃ Γοηγόριος, Γερμανός, Διάκος καὶ Παπαφλέσσας.

Καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων πέραν ὁ κλέφτης καὶ ὁ ἁρματωλὸς, ἐν ᾧ ἔψαλλε μὲ τάσματα ἐκεῖνα τὰ δημώδη τἀποπνέοντα ὅλην τὴν εὐωδίαν τοῦ θυμοῦ τῶν βουνῶν τὰ κλέα τῶν πατρίων ἡρώων καὶ ἀνεκάλει εἰς νέαν ζωὴν τοὺς ἀρχαίους ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας, δὲν ἐκαραδόκει τὴν παλιγγενεσίαν ἀπὸ τῶν ἀποιχομένων σκιῶν τῶν χθὲς καὶ πρότριτα ἀνδρειωμένων, ἀλλ' εἶχεν, ὡς ὁ ἀρχαῖος ἐκεῖνος Κρὴς, πρόβλημα τοῦ ἰδίου χρώτος τὸ καρυοφύλλι ἐκεῖνο, ὅπερ ἔμελλε νὰ βροντοφωνήσῃ μίαν ἡμέραν τὴν ἐλευθερίαν.

*Οὕτως ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ σκλαβωμένου γένους ἐτελεσιουργήθη ἡ μεγάλη ἀ

νὰ ἐπιστέψῃ τὸ 1821, διὰ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν δύο ἐνισχυῶν Πατρὶς καὶ Θρησκεία. Θρησκεία ἀναλαμβάνομεν ἐν πίστει ἀκραδάντῳ τὴν ἀνωθεν ἀνεκφοσιωμένον Πατρὶς καὶ τὴν ἰδέας τῆς Πατριότιδος, τῆς Πατρίδος τῆς μιᾶς καὶ ἑνιαίας καὶ μεγάλης, ἥτις τὰ διδάγματα τοῦ παρελθόντος ἀποδεικνύουσι μεγαλοψυχήσασαν μόνον ὅταν συμπορωρατῇ εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ ἀνεστότος. Κατέρα, κασιν ἡ μεγαλοπρεγία τοῦ ἀνεστότος. Κατέρα, κατάρα αἰωνία εἰς τὴν μακαρίαστα δουλείαν, ἀλλ' τάρα αἰωνία εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἀποδεικνύουσι μεγαλοψυχήσασαν" μόνον ὅταν συμπορωρατῇ εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος φιλοτίμηστόν τῆς τὴν μακαρίαστα δουλείαν, ἀλλ' ἔστω καὶ εὐλογημένη ὡς πρὸς τοῦτο τὸ ἔν, ὅτι ἔστω καὶ εὐλογημένη ὡς πρὸς τοῦτο τὸ ἔν, ὅτι ἐσυνέτισε τὸ ἔθνος, ὅτι ἐδημιούργησε τὸ γένος. "Ὀλη ἡ ἀπερέμμελλος δόξα τῆς ὀρχαιότητος μειοῦται, μειοῦται ἐπαισθητῶς, ὅταν ἀναλογισθῶμεν ὅτι 'ἐθγναίοι καὶ Σπαρτιάται, Αἰγινῆται καὶ Κορίνθιοι, Θηβαῖοι καὶ Κερκυραῖοι ἦσαν τέκνα τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Σπάρτης, τῆς Αἰγίνης καὶ τῆς Κορίνθου, τῶν Θηβῶν καὶ τῆς Κερκύρας πολὺ μᾶλλον ἢ "Ἕλληνες, ὅτι ἡ βροτοκτόνος ἔρις ἐγόμβριζεν εἰς ἐχθρικὰ στρατόπεδα τοὺς πολίτας τῶν πόλεων, οὐχὶ μόνον ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἑνίοτε μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς πόλεως τοὺς ἀστοὺς. Ὀλη ἡ τιταν ὑμαγία τῶν περσικῶν πολέμων σμικρύνεται ὁ νυ

ἀποφυλακισθῶσιν οἱ κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας συλληφθέντες Ἀλβανοί, ἐφ' ὧν κατεσχέθησαν εἰκόνες τοῦ Don Juan de Aladro - Castrioti. Συνεπείᾳ τῶν τοιούτων ἀπειλῶν ἅπαντα τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα τῆς πόλεως ἐκλείσθησαν, διεκόπη δὲ καθ' ὁλοκληρίαν καὶ ἡ μετὰ τῶν περιχώρων συγκοινωνία. Ὁ γενικὸς διοικητὴς ἐζήτησε τηλεγραφικῶς ὁδηγίας παρὰ τῆς Πύλης περὶ τοῦ πρακτέου.

Ἡ ἐκ Ρώμης διὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Πρακτορείου μεταδοθεῖσα εἴδησις περὶ τοῦ ὅτι ὁ στρατηγὸς Γαριβάλδης θέλει ἀναλάβῃ τὴν ἀρχηγίαν ἐνδεχομένης Ἀλβανικῆς ἐπαναστάσεως, δυνατὸν νὰ μὴ στερῆται ἀληθείας καὶ ὡς ἐκ τοῦ φιλοπολέμου χαρακτῆρος τοῦ Ἰταλοῦ στρατηγοῦ καὶ ὡς ἐκ τοῦ ἐπαναστατικοῦ πνεύματος ὅπερ δεσποζει ἤδη ἐν Ἀλβανίᾳ. Ἡ τοιαύτη εἴδησις μετεδόθη ἀρκούντως καὶ ἐν Ἀλβανίᾳ, ἔνθα γενικὴ ἐπικρατεῖ πεποίθησις ὅτι ἡ Ἀλβανικὴ ἐξέγερσις ἔσεται λίαν προσεχής. Οἱ ὁπαδοὶ τῆς Ἀλβανικῆς αὐτονομίας ἔχουσιν ἑτοίμην καὶ τὴν Ἀλβανικὴν σημαίαν, ἥτις ἀποτελεῖται ἐκ μέλανος δικεφάλου ἀετοῦ σχεδιασμένου ἐπὶ ἐρυθρᾶς βάσεως. Αἱ κυκλοφοροῦσαι εἰκόνες τοῦ Δὸν Ζουὰν παριστῶσιν ὑψηλὸν καὶ πολύσαρκον ἄνδρα, φλεγματικῆς μᾶλλον καὶ νωθρᾶς φυσιογνωμίας, φοροῦντα μεγάλην στολὴν ἀξιωματικοῦ τοῦ ἱσπανικοῦ ναυτικοῦ καὶ διάφορα παράσημα. Κυκλοφοροῦσι καὶ δελτάρια ἐν Βρυξέλλαις ἐκδοθέντα καὶ φέροντα τὴν Ἀλβανικὴν σημαίαν μετὰ τῆς εἰκόνος τοῦ de Aladro.

Ἀγγέλλεται ἐκ Βερατίου ὅτι ἀνεχώρησε τέλος ἐκ τῆς πόλεως ταύτης ἡ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ ἀφ' οὗ προηγουμένως ὑπεσχέθη πλήρη ἐκ μέρους τῆς Πύλης ἀποδοχὴν τῶν αἰτημάτων τῶν κατοίκων.

Εἰδήσεις ἐξ Αὐλῶνος βεβαιοῦσιν ὅτι ἡ πανηγυρικὴ ἀποβίβασις τοῦ Τζεμὰλ βέη ἐπὶ ἀτμοπλοίου ἀναχωροῦντος εἰς Κων(πολιν ἐγένετο μόνον πρὸς τὸ θεαθῆναι καὶ ὅτι ὁ Τζεμὰλ εὑρίσκεται ἐν Ἰωαννίνοις, φιλοξενούμενος ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πενθεροῦ του, στρατιωτικοῦ διοικητοῦ τῆς Ἠπείρου. Ἐν τούτοις συνεπείᾳ τῆς μακροχρονίου ἀναρχίας, ἥτις, ὡς ἐπανειλημμένως ἐγράψαμεν, λυμαίνεται τὴν Αὐλῶνα, ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν ταύτην ὁ μουτεσαρίφης καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς Βερατίου πρὸς ἐνέργειαν ἀνακρίσεων. Βαρεῖαι καταπιέσεις ἐξακολουθοῦσι διαπραττόμεναι ἐν Αὐλῶνι, ἰδίᾳ εἰς βάρος τῶν χριστιανῶν, ὧν ἡ θέσις κατέστη ἀληθῶς ἀφόρητος.

Ἐν Κορυτζᾷ συνήφθη συμπλοκὴ μεταξὺ τῶν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Μουχτὰρ ἀγᾶ χωροφυλάκων καὶ λῃστρικῆς συμμορίας. Ἐπληγώθησαν βαρέως δύο λῃσταὶ καὶ τρεῖς τῶν χωροφυλάκων. Ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως ἀπεστάλη κατ' αὐτὰς εἰς τὸ χωρίον Κολόνιαν στρατιωτικὴ δύναμις, ὅπως συλλάβῃ τὰς οἰκογενείας τῶν περὶ τὸν Μαλὴκ ἀνταρτῶν, ἀλλ' ἕνεκα τῆς ἀπαντηθείσης ἀντιστάσεως τὸ στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα μόνον δύο ἠδυνήθη νὰ συλλάβῃ, τοὺς Νταλιὰν καὶ Ἀσὴμ βέηδες, θείους αὐτοῦ τοῦ Μαλὴκ, οἵτινες ἀπήχθησαν εἰς Βιτώλια.

Ἐν παρελθόντι φύλλῳ ἀνεγράψαμεν ὅτι οἱ ὀθωμανοὶ Ἀχμὲτ, Χολιουσὴ, Ἰβραὴμ ἐφένδης καὶ Σεφὴκ βέης, κατηγορηθέντες ὡς συνομωτοῦντες κατὰ τῶν καθεστώτων ἠθωώθησαν παρὰ τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου Ἰωαννίνων. Ἤδη ἀγγέλλεται ὅτι παρὰ τοιαύτην ἀθωωτικὴν ἀπόφασιν ὁ βαλῆς Ἰωαννίνων κρατεῖ αὐτοὺς εἰσέτι ἐν ταῖς φυλακαῖς ἄριστα ποιῶν.

Ἡ κοινότης Λαμπόβου, ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας αὐτῆς πρὸς τὴν Ζάππειον ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐκλογὴν τοῦ κ. Δημητρίου Παναγιωτίδου ὡς ἰατροῦ τῆς Κοινότητος.

Διῆλθον προχθὲς ἐκ Κερκύρας κατευθυνόμεναι εἰς Κων|πολιν τρεῖς γυναῖκες λυσσόδηκτοι ἐκ Δερβιτσιάνης τοῦ Ἀργυροκάστρου.

Ὁ ἐκ Μαντουκίου τῆς Κερκύρας λεμβοῦχος Γεώργιος Γκροῦτζος προσεγγίσας εἰς τὴν ἀπέναντι Ἤπειρον, ὅπως ἀποβιβάσῃ δύο ἐπιβάτας, ἐπυροβολήθη ὑπὸ Τούρκων χωροφυλάκων, πληγεὶς ὑπὸ δύο σφαιρῶν. Ὁ τραυματισθεὶς εὑρίσκεται ἐν Κερκύρᾳ ἡ δὲ θέσις αὐτοῦ δὲν ἐμπνέει ἀνησυχίας.

Π.Δ.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΠΟΛΥΠΛΗΘΕΣΤΑΤΟΙ ἦσαν ἐφέτος, λέγει ἡ συνάδελφος «Πατρὶς» Σύρου, οἱ εἰς Τῆνον προσελθόντες προσκυνηταὶ ὑπερβάντες κατὰ τοὺς μετριωτάτους ὑπολογισμοὺς τὰς 18,000 προσκυνητῶν, ὧν πλέον τοῦ τετάρτου ἀφίκοντο ἐκ Σμύρνης. Τόσον πλῆθος κατὰ τοὺς εἰδότας σπανίως εἶχε προσέλθῃ καὶ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν.

ΤΗΝ ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΑΝ Κυριακὴν μετέβησαν εἰς Τῆνον ἐκτὸς τῶν ἄλλων προσκυνητῶν καὶ τριακοντὰς ἀγγλίδων καὶ ἄγγλων περιηγητῶν οἵτινες ἐπεσκέπτοντο τὴν Δῆλον καὶ τὸ Μουσεῖον τῆς Μυκόνου. Πάντες οὗτοι ἐπεσκέφθησαν ἐν σώματι τὸν ναὸν καὶ προσεκύνησαν τὴν ἁγίαν εἰκόνα, ἠγόρασαν δὲ καὶ διάφορα ἀναθήματα καὶ ἄλλα ἐκ τῶν πωλουμένων διὰ τὴν πανήγυριν, πρὸς δὲ ἐξήντλησαν τὰς ράβδους ἑλληνικῆς κατασκευῆς ἐκ τῶν πωλουμένων ἐκτὸς τοῦ ναοῦ. Τέλος πολλαὶ ἀγγλίδες ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἐν λευκοσιδηροῖς δοχείοις ἁγίασμα ἐκ τῆς Εὑρέσεως.

ΑΠΟ ΤΗΣ παρελθούσης ἑβδομάδος ἤρχισαν αἱ ἐξετάσεις ἐπὶ τῆς γυμναστικῆς τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων. Αἱ ὁδοὶ τῶν Ἀθηνῶν πληροῦνται ὁλοκλήρων ταγμάτων τῶν νεαρῶν τοῦ σχολείου στρατιωτῶν, ἡ ἐν ὁμοιομόρφῳ δὲ κατὰ τὸ πλεῖστον στολῇ ἔρρυθμος παρέλασις, προπορευομένης σημαίας, προσδίδει ὄψιν ἐπιστρατεύσεως, ἀλλ' εἰρηνικῆς. Ἡ καθιέρωσις τῆς γυμναστικῆς εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα τοῦ κράτους καὶ ἡ ἐπὶ ἐπιστημονικωτέρων βάσεων θεμελίωσις τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ὑπῆρξαν μέτρα ἀληθῶς σωτήρια τῆς πολιτείας, τὸν καθ' ὅλου ἐθνικὸν, πολιτικὸν καὶ κοινωνικὸν βίον τῆς ἡμετέρας φυλῆς.

ΤΗΝ ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΑΝ Παρασκευὴν ἔληξεν ἡ πολύκροτος δίκη διὰ τὸν φόνον τοῦ ἀτυχοῦς νέου Θεοδ. Κασσαβέτη. Ἐκ τῶν κατηγορουμένων ἠθωώθησαν οἱ κ. Καρτάλης, Καλαποθάκης καὶ Τσίμας, κατεδικάσθη δὲ εἰς εἰκοσαετῆ δεσμὰ ὁ αὐτουργὸς τοῦ ἐγκλήματος Ἰ. Κριάλης. Ὀφείλομεν νὰ σεβασθῶμεν τῶν ἐνόρκων τὴν ἐτυμηγορίαν καὶ ἀσυζητητὶ νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ἀθῶοι πράγματι εἶναι οἱ ἀθωωθέντες, δὲν ταράσσει δὲ τὴν συνείδησίν των οὐδὲ ἡ ἐλαχίστη κηλὶς συνενοχῆς εἰς τὴν ἀνθρωποκτονίαν ἐκείνην. Ἀλλ' ἀσχέτως πρὸς τοῦτο ἡ διεξαχθεῖσα δίκη ἀποτελεῖ πιστότατον κάτοπτρον τῆς παρ' ἡμῖν καταστάσεως διὰ τὸν ἀρεσκόμενον νὰ ἐρευνᾷ ἀμερολήπτως τὰ πράγματα. Εἰσαγγελεῖς, δικασταί, ἔνορκοι, δημοσιογραφία, ἑκάστη τῶν τάξεων τούτων ἐπέδειξαν διαγωγὴν ἐμφαντικὴν, ὅτι τὸ αἴσθημα τῆς δικαιοσύνης εἰς τὰς λογίας καὶ ἀρχούσας τάξεις τῆς παρ' ἡμῖν κοινωνίας δὲν εἶναι αὐθόρμητον, ἀλλ' ἔχει ἀνάγκην ἐλατηρίων, ὅπως κινηθῇ, ὅπως ἐκδηλωθῇ. Ἡ ἀνυπόμονος ἔφεσις τῆς καταδιώξεως τῶν ὑποτιθεμένων ἐνόχων ἐξεδηλώθη ἐντοτωτέρα ἢ τὸ σύνηθες ὡσεὶ ὁ φόνος τοῦ δεῖνος ἔχει μείζονα βαρύτητα εἰς τὴν πλάστιγγα τῆς δικαιοσύνης τοῦ φόνου τοῦ δεῖνος. Ἡ δημοσιογραφία μὲ τὴν συνήθη ὁρμητικότητα τοῦ ἑλληνικοῦ χαρακτῆρος ἐζήτει ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν τῶν κατηγορουμένων καὶ ἡ ἀγανάκτησις, ἣν ἐξεδήλου, διὰ τὸ πρωτοφανὲς κακούργημα, ἐφαίνετο οὖσα ἱερὰ ἀπορρέουσα ἀπὸ τὴν ἄσπιλον ἑστίαν τῆς ἁγνῆς συνειδήσεως, ἣν πρέπει πᾶς ἀνὴρ ἐνάρετος νὰ ἔχῃ. Καὶ ὅμως ραγδαιοτάτη ἐπῆλθεν ἡ μεταβολή. Οἱ κατήγοροι μητετράπησαν εἰς συνηγόρους καὶ οἱ ἔνορκοι, οἱ ἀντιπρόσωποι οὗτοι τοῦ αἰσθήματος τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης, εἶπον, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ἐξεγερθῇ ἡ κοινωνία, διότι τὸ ἔγκλημα ὑπῆρξε τυχαία καὶ μεμονωμένη ἐκδήλωσις τῶν παρανόμων ἐνστίκτων ἑνὸς μόνου ἀτόμου, οἷα ὑπάρχουσιν εἰς πάσας τὰς κοινωνίας. Τί συνετέλεσεν εἰς τὴν ραγδαιοτάτην ταύτην μεταβολήν; Τὸ ἐρώτημα τοῦτο προβάλλομεν εἰς τὸν μέλλοντα νὰ εἰκονίσῃ τὴν παρ' ἡμῖν κοινωνίαν, ἡμεῖς δὲ παρερχόμεθα πρὸ τῆς λύσεως τῆς τραγῳδίας, οἷα ἐδόθη, ἔμπλεοι δισταγμῶν καὶ φόβου πρὸ τῆς διαπραχθείσης ἀδικίας. Διότι κοινωνία καὶ δικαιοσύνη ἐφάνησαν ἄδικοι ἀναμφισβητήτως ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει· ἀμφότεραι ἠδίκησαν ἢ ἐν ἀρχῇ τῆς τραγῳδίας, ὁτὲ κατεσπίλωνον τὴν ὑπόληψιν ἀθῴων καὶ ἐντίμων ἀνθρώπων ἢ κατὰ τὸ τέλος, ὁτὲ ἠθῴωσαν ἐνόχους. Ὁπότερον καὶ ἂν τις παραδεχθῇ, ἀδίκημα διεπράχθη.

ΚΑΤΑ τὴν 29 καὶ 30 τοῦ λήξαντος μηνὸς σεισμικαὶ δονήσεις ἐτάραξαν τὸ ἔδαφος τῆς Στερεᾶς ἰδίᾳ Ἑλλάδος καὶ Εὐβοίας εὐτυχῶς ἄνευ βλαβῶν.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ τῆς Παιδείας κ. Μομφερρᾶτος ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον διαταγὴν πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐπιθεωρητὰς τῶν Δημοτικῶν σχολείων τοῦ Κράτους, δι' ἧς διατάσσει αὐτοὺς, ὅπως ἐνεργήσωσι καταλλήλως πρὸς περισσυλλογὴν ἐράνων παρὰ τῶν μαθητῶν ὑπὲρ τοῦ ἀνδριάντος τοῦ ποιητοῦ Σολωμοῦ.

ΤΗΝ τριακοστὴν τοῦ λήξαντος μηνὸς συγκινητικὸν ἐτελέσθη μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ ἀοιδίμου Χαριλάου Τρικούπη, εἰς ὃ πολλοὶ τῆς ἐκλεκτῆς παρ' ἡμῖν τάξεως μετέβησαν καὶ πολλοὶ τῶν ἐξεχόντων πολιτευομένων. Στέφανοι ἐξ ἀνθέων πλεῖστοι κατετέθησαν μαρτυροῦντες τὴν εὐλάβειαν πρὸς τὴν ἀοίδιον μνήμην τοῦ μεγίστου πολιτικοῦ ἀνδρὸς τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

ΤΟ ἐξωκεῖλαν παρὰ τὸ Τσάγεζι γαλλικὸν ἀτμόπλοιον «Νίγηρ» δὲν κατωρθώθη εἰσέτι νὰ ἀνασυρθῇ.

ΗΡΧΙΣΕΝ ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἡ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ στρατοῦ, τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου ἐπιθεώρησις τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων τῆς φρουρᾶς Ἀθηνῶν. Μετὰ τὸ Πάσχα δὲ θὰ περιέλθῃ καὶ τὰς φρουρὰς τῶν ἐπαρχιῶν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν.

Αἱ ὑπὸ διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν θεολόγων καὶ μὴ γενόμεναι θρησκευτικαὶ διαλέξεις ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐκδρομῆς εὐαρεστότατα ἔσχον τὰ ἀποτελέσματα. Ἐξῆψαν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς παρ' ἡμῖν κοινωνίας, ἀφύπνισαν τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα καὶ κατέδειξαν ὁποῖοι ἱεροὶ δεσμοὶ συνδέουσι τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν πρὸς τοὺς καθηγιασμένους ἐκείνους τόπους τοῦ ὑπερανθρώπου μαρτυρίου. Πλὴν τούτων αἱ διαλέξεις αὗται ἐξησφάλισαν καὶ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐκδρομῆς.

ΕΙΣ τὸ «Νέον Ἄστυ» ἐπιστέλλουσιν ἐκ Πατρῶν τὰ ἑπόμενα λίαν εὐχάριστα:

Μετὰ τὴν εὔνοιαν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Βασιλέως πρὸς προστασίαν καὶ περίθαλψιν τῆς Γεωργίας, καὶ ὁ Διάδοχος, διὰ διαβήματος θαρραλέου, μετοῦ ἐνδιαφέροντος ἀπείρου διὰ τὴν πρόοδον τῆς γεωργίας, συνιστᾷ εἰς τὸ ἐκτεταμένον ἐν τῇ γείτονι Μανωλάδι κτῆμά του ἑστίαν πολύτιμον ἀναπτύξεως καὶ ἀναγεννήσεως τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς.

Πολιτευτὴς τῆς ὁμόρου ἐριβώλακος Ἠλείας, δι' ἐπιστολῆς του πρὸς φιλικὸν πρόσωπον, καθιστᾷ γνωστόν, ὅτι ἡ πρὸ πολλοῦ ἐκδηλωθεῖσα γνώμη τῆς Α. Ὑψ. περὶ ὑποστηρίξεως τῆς γεωργίας τῆς χώρας καὶ ἰδίᾳ περὶ ἱδρύσεως ἀγροκηπίου ἐν Ἠλείᾳ, θέλει συντόμως πραγματοποιηθῆ. Θὰ μεταβάλῃ ὁ Διάδοχος τὸ ἐν Μανωλάδι κτῆμά του εἰς μέγιστον ἀγροκήπιον, τὸ ὁποῖον θὰ χρησιμεύῃ ὡς σημαντικώτατον σχολεῖον, εἰς ὃ θὰ διδάσκηται ὁ ἀγροτικὸς κόσμος καὶ θὰ μορφώνηται μεθοδικῶς εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ μελετωμένου ἀγροκηπίου θ' ἀνατεθῇ εἰς γεωπόνον ἀλλοδαπὸν, μετακαλούμενον ἐκ τῆς Ἑσπερίας. Καὶ ἡ κτηνοτροφία θὰ καλλιεργηθῇ ἐπιμελῶς εἰς τὴν πόλιν τῆς Ἀνδραβίδος, ἔνθα πολὺ παλαιοτάτων χρόνων ἤκμαζε πολύ. Πρὸς βελτίωσιν δὲ τῆς κτηνοτροφίας καὶ ἰδίως τοῦ γένους τῶν ἵππων θὰ μεταφερθῶσιν ἐπιβήτορες ἵπποι κατάλληλοι εὐρωπαϊκοί.

Τὸ μελετώμενον γεωργικὸν ἔργον χαροποιεῖ τοὺς γεωργικοὺς τῆς Πελοποννήσου πληθυσμοὺς, προσβέποντας μετ' ἐλπίδων πολλῶν πρὸς τὸ νέον φυτώριον τῆς ἀνυψώσεως καὶ προόδου.

ΜΑΚΡΑΝ ἔκθεσιν ἐδημοσίευσε καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ διεθνοῦς ἐλέγχου τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ τὴν ἔκθεσιν ταύτην ἡ ἀπόδοσις τῶν ὑπεγγύων προσόδων προβαίνει διαρκῶς αὐξάνουσα.

Αἱ ἐκ τῶν ὑπεγγύων προσόδων εἰσπράξεις ἀνῆλθον τὸ 1899 εἰς 50,212,349 δραχ. κατελθοῦσαι δὲ προσωρινῶς τὸ 1900 εἰς 49,810,848 δρ., τὸ 1901 ἀνῆλθον εἰς 52,100,340 Ἡ αὔξησις προῆλθεν ἐκ τοῦ χαρτοσήμου, τῶν παιγνιοχάρτων, τῶν πυρείων καὶ τοῦ πετρελαίου καὶ τῶν εἰσπράξεων τοῦ τελωνείου Πειραιῶς, αἱ ὁποῖαι ὑπερέβησαν τὰς τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ 1 ἑκατομ. Ἡ ἀπόδοσις τῶν ὑπεγγύων προσόδων ὑπερβαίνει κατὰ πολὺ τὰ ἔσοδα τὰ ὁρισθέντα εἰς τὸν νόμον περὶ Ἐλέγχου. Εἰς 39,600,000 δραχ. προϋπελογίσθη ἡ ἀπόδοσις τῶν ἐν λόγῳ προσόδων καὶ ἀνῆλθε τὸ 1901 εἰς 52,100,000!

Ἐκ τῶν πλεονασμάτων τῶν προσόδων, τῶν προωρισμένων διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ τόκου καὶ τὴν αὔξησιν τοῦ χρεωλυσίου, 2,305,515 δραχ. διατίθενται διὰ τὸ ἔτος 1901.

Ἡ ἔκθεσις ἐνδιατρίβει πολὺ εἰς τὸ ζήτημα τῆς βελτιώσεως τῆς τιμῆς τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος, ἣν διαβλέπει μόνον εἰς τὴν βαθμιαίαν ἐλάττωσιν τοῦ ἐν ἀναγκαστικῇ κυκλοφορίᾳ χαρτονομίσματος διὰ τῆς κατ' ἔτος ἀποδόσεως τοῦ ἐπ' ἀναγκαστικῇ κυκλοφορίᾳ δανείου τοῦ κράτους. Παρὰ τὰς δριμυτέρας ἴσως ἐπιτιμήσεις τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐλέγχου πρὸς τὴν Ἑταιρίαν τῆς διαχειρίσεως τῶν ὑπεγγύων προσόδων ἐπὶ τῷ ὅτι αὕτη δὲν φροντίζει περὶ τῆς αὐξήσεως τῆς καταναλώσεως τῶν εἰδῶν Ἡ χαρασσομένη ὑπ' αὐτῆς εἰκὼν περὶ τῶν οἰκονομικῶν τοῦ κράτους περιέχει σημεῖα δικαιολογοῦντα πᾶσαν αἰσιοδοξίαν, ὅτι εἰσήλθομεν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ὁριστικῆς διαρρυθμίσεως τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους καὶ τῆς πίστεως ἐν γένει τῆς χώρας.

ΑΝΕΓΡΑΦΗ, ὅτι τὸ Μετοχικὸν ταμεῖον μελετᾷ τὴν κατασκευὴν σιδηροδρόμου ἑνοῦντος τὸν Πειραιᾶ πρὸς τὸ Πέραμα, τὴν κατ' ἀντικρὺ τῆς Σαλαμῖνος ἀκτήν. Τὸ ἔργον τοῦτο, ἂν συντελεσθῇ εἶναι χρησιμώτατον οὐ μόνον εἰς τοὺς ἐργαζομένους ἐν τῷ Ναυστάθμῳ, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς κατοίκους Πειραιῶς καὶ Ἀθηνῶν, διότι θὰ δημιουργήσῃ νέον κέντρον ἐξοχικῶν διατριβῶν καὶ νέαν ἁπλῶς ἐξαπλώσῃ ζωὴν εἰς τὰς γραφικάς, ἀλλ' ἐρήμους νῦν, ἐνδοξοτάτας δὲ ἐκείνας ἀκτάς.

ΚΑΙ ἡ Βουλή; Ἡ Βουλὴ ἐξαντλουμένη εἰς πολυώρους συζητήσεις ἐπὶ ἐπερωτήσεων, αἵτινες ἐξευρίσκονται πρὸς παρέλκυσιν τῶν οὐσιαστικῶν ἔργων αὐτῆς, κατορθώνει νὰ ἐπιλαμβάνηται τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ πάντοτε μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Μόνον εἰς ῥήτωρ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπιτυγχάνει νὰ λάβῃ τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, πολλάκις δὲ καὶ εἰς ἕνα ῥήτορα δὲν ἐπαρκοῦσι δύο νύκτες, ὅπως ἀποπερατώσῃ τὴν ἀγόρευσιν αὐτοῦ. Οἱ περὶ τὴν κυβέρνησιν ἐλπίζουσιν, ὅτι θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ψήφισις τοῦ προϋπολογισμοῦ πρὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας. Τοῦτο εὔχεται καὶ ὁ τόπος. Ἀλλ' ὁ τόπος εὔχεται καὶ ἄλλα πολλὰ, ἀλλ' εἰς μάτην. Τὸ κοινοβούλιον, ὡς κατήντησεν, ἀνὴ νὰ εἶναι ὁ μοχλὸς τῆς προόδου τοῦ ἔθνους ἀπέβη τοὐναντίον ὁ ἀνυπέρβλητος φραγμὸς πρὸς πᾶσαν κίνησιν εἰς ἀνάπτυξιν αὐτοῦ, ἄριστα δὲ διαμηνεύει τὴν περὶ τούτου συνείδησιν τῆς ὅλης χώρας, ὅσα ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτῆς φύλλῳ «Ἡ Ναυτικὴ Ἑλλὰς», τὸ ἔγκριτον τοῦτο ὄργανον τῶν συμφερόντων τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας «Συζητεῖται» λέγει ἡ εἰδικὴ αὕτη ἐφημερὶς, «ἀπό τινος τὸ ζήτημα τῆς δημιουργίας ἐμπορόπλοιάρχων, ἱκανῶν διὰ τὸ μέλλον, ἐπαρκῶν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας, πρὸς τὸ ὁλονὲν αὐξάνον πλουτοφόρον τοῦτο ἐθνικὸν στοιχεῖον Αἱ γνῶμαι περὶ συστάσεως ναυτικῶν ἐμπορικῶν Σχολῶν ἐν τῷ Κράτει, ἢ ἐν Πόρῳ μόνον, πρὸ πολλοῦ ἐρρυθήσαν. Ἀλλ' ἡ σύστασις σήμερον ναυτικῶν ἐμπορικῶν Σχολῶν εἶναι ζήτημα σπουδαίως σχετιζόμενον πρὸς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους.

Εἶναι δὲ γνωστὸν, ὅτι καὶ ἂν ἤθελον ἐξευρεθῇ οἱ ἀναγκαῖοι διὰ τὴν συντήρησιν τοιούτων σχολῶν πόροι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ὁ τρόπος ὅμως τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐργασιῶν ἠθελε παρεμβληθῇ σπουδαῖον πρόσκομμα εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοιούτων νομοσχεδίων ἐν κοινοβουλίῳ, ὡς τὸ ἑλληνικὸν, ἔνθα προτάσσονται τὰ προσωπικὰ μόνον νομοσχέδια, ἀνακηρύσσεται δὲ εἰς δόγμα συνταγματικὸν ἡ κωλυσιεργία.

Πράγματι δὲ πᾶν τοιοῦτον νομοσχέδιον σκοποῦν τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐπιτακτικῶν ἀναγκῶν τοῦ ἔθνους ἐν εἶδος μόνον προσοχῆς θὰ προκαλέσει τοιαύτης βουλῆς, τῆς προσοχῆς νὰ συζητήσῃ τοῦτο, ὄχι ἵνα βελτιώσῃ, ὄχι, ἵνα ἐπιψηφίσῃ αὐτὸ ἄριον, ἀλλ' ἁπλῶς ὅπως συζητήσῃ αὐτὸ καὶ ματαιώσῃ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, οὗ ἡ ματαίωσις ἀποτελεῖ τὸν κυριώτατον μοχλὸν τῆς στοργῆς πρὸς τὸ σύνταγμα καὶ τοὺς θεσμοὺς τῆς χώρας ὁρισμένης τάξεως πολιτευτῶν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. Τοιαύτη ἀντίληψις περὶ τοῦ νομοθετικοῦ ἔργου τῆς Βουλῆς ἐκφοβίζει πᾶσαν κυβέρνησιν καὶ ἀναγκάζει αὐτὴν ν' ἀποσύρῃ πᾶν νομοσχέδιον ἐπωφελὲς εἰς τὴν χώραν, ἀπὸ τῆς ἀντιλήψεως δὲ ταύτης ἀπέρρευσεν ἡ οἰκτρὰ κατάστασις, εἰς ἣν εὑρίσκονται τὰ δημόσια τῆς Ἑλλάδος πράγματα καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς αὐτῆς.

ΕΠΙΣΗΜΟΝ τηλεγράφημα τῆς κυβερνήσει ἀνήγγειλεν, ὅτι ἡ ἀπαγόρευσις τῆς σπογγαλιείας ἤρθη.

ΚΑΙ ἐν Βόλῳ ἀπεφασίσθη νὰ καταρτισθῇ μουσεῖον, ἐν τῷ ὁποίῳ νὰ συγκεντρωθῶσιν ὅλαι αἱ ἐκεῖ ὑπάρχουσαι ἀρχαιότητες. Πρὸς τοῦτο ἐζητήθη παρὰ τοῦ δήμου, ὅπως ἔλθῃ ἀρωγὸς εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον διαθέτων ἀνάλογον ποσόν. Ὁ δῆμος Παγασῶν οὐδεμίαν ἔλαβεν ἔτι ἀπόφασιν ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δηλοποιεῖ,

ὅτι, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τῆς ἑξηκονταετηρίδος τῆς Τραπέζης, τίθενται τὸ πρῶτον εἰς κυκλοφορίαν τραπεζικὰ γραμμάτια τῶν δραχμῶν χιλίων (1000) μήκους εἴκοσι (20) περίπου ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου καὶ πλάτους δέκα (10).

Τὰ τραπεζικὰ ταῦτα γραμμάτια τῶν δραχμῶν χιλίων (1000) διακρίνονται ἐκ τῶν ἑξῆς κυριωτέρων γνωρισμάτων.

1) Ἐπὶ τῆς προσόψεως.

Φέρουσι τοξοειδῶς διὰ κεφαλαίων μελανῶν γραμμάτων τὰς λέξεις «Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος» κάτωθεν δὲ τούτου τὴν εἰκόνα τοῦ Ἑρμοῦ καθημένου καὶ προσδένοντος τὰ ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ποδὸς πτερωτὰ σάνδαλα.

Κάτωθεν τοῦ Ἑρμοῦ ἐντὸς πλαισίου τεφροῦ ἀναγινώσκονται αἱ λέξεις «δραχμαὶ χίλιαι» διὰ λευκῶν κεφαλαίων γραμμάτων, εἰς τὰ δύο δὲ ἄκρα αὐτοῦ ὁ ἀριθμὸς 1000 διὰ λευκῶν στοιχείων ἐντὸς δύο ἐλλειψοειδῶν πλαισίων.

Ἀριστερᾷ τοῦ γραμματίου ἀποτυποῦται τὸ Βασιλικὸν στέμμα καὶ δεξιᾷ ἡ εἰκὼν τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Τραπέζης Γεωργίου Σταύρου ἐν κυκλικοῖς πλαισίοις περιβαλλομένοις διὰ δαντελλοειδῶν ποικιλμάτων, ἄνωθεν καὶ κάτωθεν τῶν ὁποίων φέρεται ἐν θυρεοῖς ἀποτελουμένοις ἐκ δαντελλοειδῶν συμπλεγμάτων ὁ ἀριθμὸς 1000 διὰ λευκῶν στοιχείων ἄνωθεν μὲν μικρῶν κάτωθεν δὲ μεγάλων.

Εἰς τὸ ἄνω μέρος τοῦ γραμματίου ἀποτυποῦται δι' ἐρυθρᾶς μελάνης ἡ σειρὰ καὶ ὁ αὔξων ἀριθμὸς τοῦ γραμματίου, εἰς τὸ κάτω δὲ μέρος, ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ συνδέσμου μικρῶν ρομβῶν χρώματος ὑποκαστανίνου, φέρονται αἱ λέξεις «πληρωτέαι ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει», εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν ἡ χρονολογία τῆς ἐκδόσεως τοῦ γραμματίου ἀποφάσει τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου, ἤτοι «30 Μαρτίου 1901» καὶ κάτωθεν αἱ ὑπογραφαὶ τοῦ Διοικητοῦ, τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Ταμίου τῆς Τραπέζης, τοῦ μὲν Διοικητοῦ διὰ σφραγιστῆρος ἐν τῷ μέσῳ, τοῦ δὲ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Ταμίου ἰδιοχείρως ἑκατέρωθεν τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Διοικητο